

रमानाथः ॥ यवहारः । कस्ति प्रकर्षः ।
इति तत्रै भरतः । विजयेच्छा च ॥ (यथा,
कथाचरितसागरे । ३६ । ७१ ।)

“द्वारे विधिमिवाच्यं तत्तद्वा विजितीष्यथा ।
चागतं पुरुषं कस्ति हृषीक्षयं दायकम् ॥”

विजितीष्याविचर्जितः, चिं, (विजितीष्यथा विचर्जितः ।) केवलसुदराधीनः । तत्पर्यायः ।
आदूनः २ औदरिकः ३ । इत्यमरः ॥ विजितीष्या यवहारः कस्ति प्रकर्षं वा तेव विचर्जितो विहीनो य विकलसुदराधीनः तत्र
द्वाविमौ तर्त्ते इत्यर्थः । विजितीष्या जेतुमि-
च्छायां यवहारप्रकर्षयोः । इति मेदिनी ॥
तत्र स्वोदरपूरणाऽक्तिमित्तकविन्दवायगेच्छा
विजितीष्या तया रहिते हृष्यमिति रमानाथः ।
इति तडीकायां भरतः ॥

विजितीषुः, चिं, (विजेतुमिच्छुः । वि + जि +
सनु + “सनाशंसभित्तु उः” । ३ । २ । १६८ ।
इति उः ।) जयेच्छाप्रीजः । यथा,—
“जेतुमेवयश्शैलच्च विजितीषुरिति स्फुतः ॥”
इति शब्दमाला ॥ (यथा, कामद्वकीयवौतिसारे । ८ । ३ ।
“रोचते सर्वभूतेभ्यः शरीराखण्डमण्डः ।
सम्पूर्णमण्डलस्तुत्ताहिजितीषुः सदा भवेत् ॥”)

विजितः, चिं, (विशेषेण जितः ।) पराजितः ।
यथा,—
“पश्याशिनां श्रीलवतां नदाणां
सद्वृत्तिभाजीं विजितेन्नियाणाम् ।
एव विधानामिदमायुरच
चिन्तयं सदा इत्यसुनिप्रवादः ॥”
इति भजमासतच्चम् ॥

विजिता, [ऋ] चिं, (विज + लक् ।) एषकः ।
भौतः । कम्पितः । इति विजधात्वर्थदर्शनात् ॥

विजिति, छौ, (वि + जि + क्तिन् ।) विजयः ।
यथा,—
“क्षितिविजितिस्थितिविहितित्रतरतयः परं-
गतयः ।
उद्धरुष्युरुक्तुभुवर्युधि कुरवः स्वमरिक्तुरुग् ॥”
इति इडी ॥

विजिनं, चिं, विजितम् । इत्यमरटीकायां राय-
सुकृदः ॥

विजिनं, चिं, ईषत् सरसच्छन्नादि । तत्पर्यायः ।
पिच्छिलम् २ । इत्यमरः । विजयिनम् ३
विजिनम् ४ विज्ञलम् ५ उच्चलम् ६ लाल-
भौकम् ७ । इति वाचसाति ॥ विजिविलम् ८
विजिनम् ९ । इति हेमचन्द्रः ॥
“पाकरूपरसासती यञ्जने तु भवेत् वयम् ।
तेलपाकसुसंस्कारे प्रायस्तसुपसंस्कृतम् ।
पिच्छिनं लालवीक्ष्य विजिनं विज्ञलच्च तत् ॥”
इति शब्दरवाचली ॥

पिजियिनं, चिं, विजितम् । इति हेमचन्द्रः ॥
विजिनाः, चिं, (विशेषेण जिज्ञासः ।) वकः ।
कृटिलः । इति केत्रिन् । (यथा, रमुः । १६८ । ५५ ।

“शिख्यकार्यं उभयन वेजिता-
सं विजितानयना अलोभयन् ॥”
विजुलः, पुं, ग्रालमलीकैन्दः । इति राजनिर्वाहणः ॥
विजम्भयं, छौ, (वि + जम्भ + लुट् ।) जम्भयम् ।
(यथा, सुष्टुते । ५ । २ ।)

“निरागुरुत्वच्च विजम्भयच्च
विज्ञेवहर्षविधवाङ्गमहैः ॥”
विकशनम् । इति केचित् ॥ (यथा, रमुः ।
१६ । ४७ ।)

“वनेषु सायन्तनमल्लिकानीं
विजम्भयोऽन्विषु कुट्टमवेषु ॥”
कम्पनम् । बहुतोचः । यथा, भागवते । ४५ । ४८ ।
“जितं त्वयैकेन जगद्वयं भुवी-
विजम्भयाच्चत्तसमस्तधिष्ठापम् ॥”
विजम्भितं, छौ, (वि + जम्भ + क्तः ।) चेष्टा ।
इति मेदिनी । ते, २१७ । (यथा, कथाचरित-
सागरे । ४ । १३ ।)

“च्यागाव समाख्यातं तत्सखा मन्त्रिवन्वनम् ।
उहाङ्गुसुपकेशाया नवानङ्गुविजुभितम् ॥”
विजम्भितः, चिं, (वि + जम्भ + क्तः ।) विक-
स्तरः । इति मेदिनी । ते, २१७ ॥ यथा,
भागवते । ४ । ११ । ८ ।

“तदादिराजस्य यशो विजम्भितं
गुणेष्टुपर्णेषु वत्सभाजितम् ॥”
यासः । यथा, रमुः । ७ । ४२ ।

“आदृष्टो लोचनमार्गमाजौ
रजोव्यक्तारस्य विजम्भितस्य ॥”*॥
विजम्भा सज्जाता अस्तीति । तारकादिवाद-
तच । जुम्भायुक्तच ॥ (यथा, हरिवंशे ।
१८१ । ६ ।)

“सश्वरं सधुवृक्षच्च दक्षात्मानं विजम्भितम् ।
तसो नवाद भूतात्मा जिम्भामीरनिःस्तुः ॥”
विज्ञनं, चिं, विजितम् । इत्यमरटीकायां राय-
सुकृदः ॥

विज्ञलं, छौ, बाणम् । यथा,—
“पचवाहो विकर्षेण्य तीर्तं विज्ञलश्चायके ।
लोहनालक्ष्मु नाराचः प्रसरः काण्डगोचरः ॥”
इति चिकाण्डप्रेषः ॥

चिं, विजितम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
इत्यत्तसंहितायाम् । ५५ । २६ ।)

“शेषात्कस्य बैज्ञानि
निष्कुलीकृत्य भावयेत् प्राज्ञः ।
अङ्गोऽक्षविज्ञलाद्विः-
श्वायायां सप्तकलेवम् ॥”

विज्ञिलं, चिं, विजितम् । इति शब्दरवाचलौ ॥
विज्ञुलं, छौ, लक्ष्म । इति राजनिर्वाहणः ॥
विज्ञुलिका, छौ, जुकुका । इति राजनिर्वाहणः ॥
विज्ञः, चिं, (विशेषेण जानातीति । वि + ज्ञा +
“आत्मोपर्गे ॥” इति कः ।) प्रवीणः ।
इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ६ । १६ । ६ ।)
“एवं विपर्ययं उहा द्रुताणां विज्ञमितानिनाम् ।
आत्मवन्वयं गतिं स्त्रीर्णां स्यानन्दविजित्याम् ॥”

अस्य पर्यायो निषुलगृह्णे द्रष्टव्यः । परिष्ठितः ।
ईति राजनिर्वाहणः ॥ (यथा, वैष्णवी । ३ । ६६ ।)
“विज्ञेन विज्ञाप्यमिदं नरेन्द्रे
तस्मात्त्वया स्मिन् समयं प्रतीक्ष्य ।
आत्मवन्विकासिहिविलम्भसिद्धिः
कार्यस्य कार्यस्सुभाविभाति ॥”
विज्ञुहिः, छौ, जटामासी । इति शब्दचन्द्रिका ॥
विज्ञातः, चिं, (वि + ज्ञा + क्तः ।) ज्ञानः । इत्य-
मरः ॥ (विदितः । यथा, हरिवंशे । ३६५ ।
१७ ।)
“विज्ञातोऽपि मया चिह्नैविना चक्रं ज्ञा-
हेनः ॥”
विज्ञानं, छौ, (वि + ज्ञा + लुट् ।) ज्ञानम् ।
कर्म । इति मेदिनी । ने, ११३ ॥ कार्मणम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥
“मोक्षे धीर्जनमन्वयं विज्ञानं शिखण-
शास्त्रयोः ॥”
इत्यमरः ॥
“विशेषेण सामान्येन चावतोधीं मोक्षो सुक्तिः
शिखणं चित्रादिशास्त्रं आकरणादि । मोक्षे
शिखणे शास्त्रे च या धीः सा ज्ञानं विज्ञानचो-
क्ते एवा विशेषप्रवृत्तिः । अन्यत्र घटपटादौ
या धीः सापि ज्ञानं विज्ञानचोक्ते । एवा
सामान्यप्रवृत्तिः । मोक्षे धीर्जनं विज्ञानस्य
यथा । ज्ञानानुकृतिरिति । सा याचिता च
विज्ञानं तुष्टा कृद्विं प्रयच्छति इति । अन्यत्र
यथा । ज्ञानमस्ति समस्तस्य जन्मोर्विषयगोचरे
इति । घटलप्रकारकज्ञानमिति । ये केचित्
प्राणिनो लोके सर्वे विज्ञानिनो मता इति ।
व्रज्ञाणो नियविज्ञानानन्दरूपलाभुत इति । एवं
चित्रज्ञानं आकरणज्ञानं घटपटविज्ञानमित्या-
दिकं प्रयुच्यते एव । तदिगमे गरुदादिशब्द-
वत् गरुदवृक्षो हि गरुदे पक्षिमाचे च
वर्तते । मोक्ष इति निमित्तसप्तमी मोक्षनिमित्तं
शिखणशास्त्रयोर्धीर्जनस्यते । तज्जिमित्तो-
प्यनिमित्तं या तयोर्धीः सा विज्ञानमिति
केचित् । मोक्षविज्ञय मोक्षफला धीर्जनं
चान्यधीर्जित्यानम् । कान्यत्र इत्याह शिख-
णाच्छयोरिति केचित् । अवबोध इत्याहुच्यते ।
मोक्षविज्ञयेष्टवोधी धीर्जनं अन्यत्र घटपटादि-
विज्ञानं शिखणशास्त्रविवेदे विज्ञानमिति
केचित् । ज्ञानातिरन्द ज्ञानं विज्ञेन विरुपं वा
ज्ञानं विज्ञानम् ।” इत्यमरटीकायां राय-
सुकृदः ॥ तत्तु ब्राह्मणस्य लक्षणविशेषः । यथा,—
“क्षमा द्या च विज्ञानं लक्षणेव दमः ग्रमः ।
अध्यात्मनिवाता ज्ञानमेतद्वाक्षयालक्षणम् ॥”
ज्ञानविज्ञानयोर्लक्षणं यथा,—
“चतुर्द्वानां विद्यानां धारणं हि यथार्थतः ।
विज्ञानमित्तरं विद्यादयेन धर्मो विवर्णते ॥
अधीत्य विधिविद्यामर्थवैप्रज्ञत्वे तु ।
धर्माकार्यान्विटत्तस्येभ तद्विज्ञानमित्यते ॥
यथा स देवो भगवान् विद्यते यत्र विद्यते ।